

[Peter Duetoft]

Danmark og ikke var afhængigt af noget som helst andet.

I den forbindelse er jeg nødt til at sige, at det, Danmark var ved at sætte over styr inden Edinburgh, var den historiske mission, som EF har haft lige siden skabelsen efter Anden Verdenskrig. EF var svaret på det nationalistisk kæmpende Europa, hvis gave til verden har været to verdenskrige i dette århundrede. Det var meldingen om, at hvis de europæiske stater i stedet for at slås kunne blive så afhængige af hinanden, at de var nødt til at tale sammen, ville det være en fordel for Europa. EF blev skabt, fordi der var frygt for en økonomisk nedgang i Europa, fordi der var frygt for, om demokratierne kunne overleve, og der var frygt for en nyopdukkende supernationalisme, der jo altså havde haft nogle kedelige eksempler tidligere.

Det var baggrunden for, at kloge mennesker gik sammen efter Anden Verdenskrig for at skabe EF, og det er det formål, EF stadig væk har og hele tiden har haft. Og Maastricht og Unionen er et skridt i den udvikling hen imod et Europa, der er så afbalanceret, så åbent og så bindende i sine aftaler, at lande, der tidligere har kæmpet med hinanden, nu vil have samarbejde. Sandheden er jo, at Europa i dag står over for nøjagtig de samme problemer, som man stod over for efter Anden Verdenskrig. Den økonomiske nedtur som følge af åbningen af Østeuropa er enorm. Demokratierne både i Østeuropa og jo desværre også andre steder er stadig væk svage, og vi ser jo også bevægelser ikke mindst på højrefløjen, der er ved at dukke op med gentagelse af 1930'erne. Og vi har stadig væk etniske konflikter i Europa, der er til fare for hele kontinentet.

Jo, EF's formål er det samme. EF's arbejdsområde er det samme. Behovet for EF er det samme. Det er i denne sammenhæng, at specielt Fremskridtspartiet begår den fundamentale brøler at tro, at alternativet til Maastricht er det gamle EF.

Jeg må bare fastslå, at EF den 3. juni ikke var det samme som EF den 1. juni. Det var ikke et nej i Danmark, der bare ledte til, at EF vendte tilbage, som det var før, og så var den episode glemt. Nej, det ville være et EF præget af skuffelser, af forhandlinger, der var ført nyttesløst, og af stormagter – Tyskland, Frankrig og England – der begyndte at sige: Jamen hvis

vi ikke kan stole på, at EF-systemet er stærkt nok til, at vi bliver så afhængige af hinandens beslutninger, at ingen vinder fordele, så må vi hellere selv klare det.

Jeg kunne godt forestille mig, hvad man kunne finde på at gøre i Østeuropa, når stormagterne skulle til at ligge og konkurrere derovre. Det var resultatet, hvis vi ikke havde fundet en løsning i Edinburgh: EF ville stagnere, og det ville ramme både det indre marked og den generelle politiske linje i Europa.

Jeg er ikke tilhænger af det indre marked ubegrænset. Efter min opfattelse er det vigtigt, at der er en social dimension og en miljødimension. Det kom der med Maastricht, og det er sikret gennem Edinburgh, og det er det nødvendigt at fastholde.

Jeg vil godt slutte med at sige, at hvis danskerne igen følger Fremskridtspartiet og stemmer nej, er det efter vores opfattelse ensbetydende med, at Danmark må melde sig ud af EF. Vi kan ikke endnu en gang byde vores samarbejdspartnere at have meldt os ind i en organisation med et bestemt formål og så, når vi er inde, sige nej til formålet. Det er nu, det skal afgøres, om vi vil være med i det, vi har meldt os til i 1972, eller vi ikke vil. Derfor er, hvad enten Fremskridtspartiet kan lide det eller ej, konsekvensen af et nej i maj måned en reel dansk udmeldelse af EF. Det ønsker CD ikke, og derfor støtter vi Edinburghaftalen og vil stemme for lovene.

(Kort bemærkning).

**Annette Just (FP):**

Hr. Peter Duetoft talte så smukt om et åbent EF, som han mente burde være en union. Men jeg er ikke et sekund i tvivl om, at hr. Peter Duetoft ikke blot har læst og hørt, men også i sit dybeste indre ved, at EF med det indre marked giver mulighed for at åbne for resten af Europa, giver mulighed for samhandel, mens Unionen i virkeligheden trækker et sølvtæppe ned igennem Europa. Jeg ved, at hr. Peter Duetoft ikke mener, at der skal trækkes et sølvtæppe over mod Østeuropa. Jeg forstår ikke, at hr. Peter Duetoft ikke kan se, at det er præcis det, man gør, når man låser sig fast i den union, som vil være så lukket.

Fremskridtspartiet går ind for samhandel. Vi har gjort det hele tiden, og vi synes, at det er utrolig vigtigt, at EF forstår, at der skal sam-